

Roser Argemí • Noemi Fernández

De mica en mica

Contes tradicionals
per a primers lectors

Estrella Polar

Contes tradicionals per a primers lectors

De mica en mica

Roser Argemí i Noemí Fernández

Estrella Polar

Estrella Polar

© del text: Noemí Fernández, 2019-2021
© de les il·lustracions: Roser Argemí, 2019-2021
© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2022
Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

Primera edició: setembre del 2022
ISBN: 978-84-1389-337-2
Dipòsit legal: B. 12.671-2022
Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47)
Tots els drets reservats.

EN PATUFET

9

EL GEGANT DEL PI

105

EL CARNESTOLTES

33

LA CASTANYADA

129

SOL SOLET

55

LA MASOVERA

157

LA MONA DE PASQUA

81

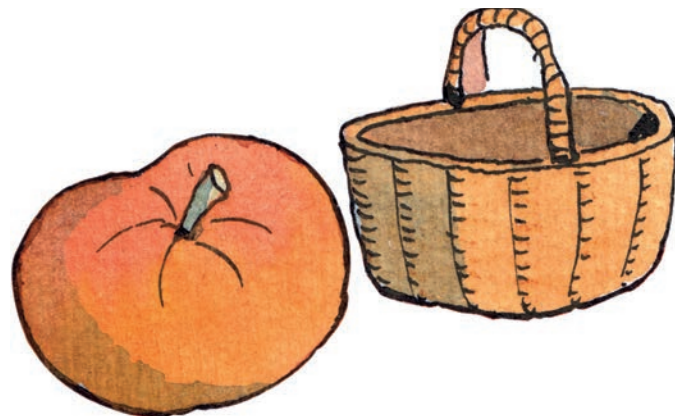
EL TIÓ

179

EN PATUFET

—PATUFET, VES
A COMPRAR SAFRÀ.

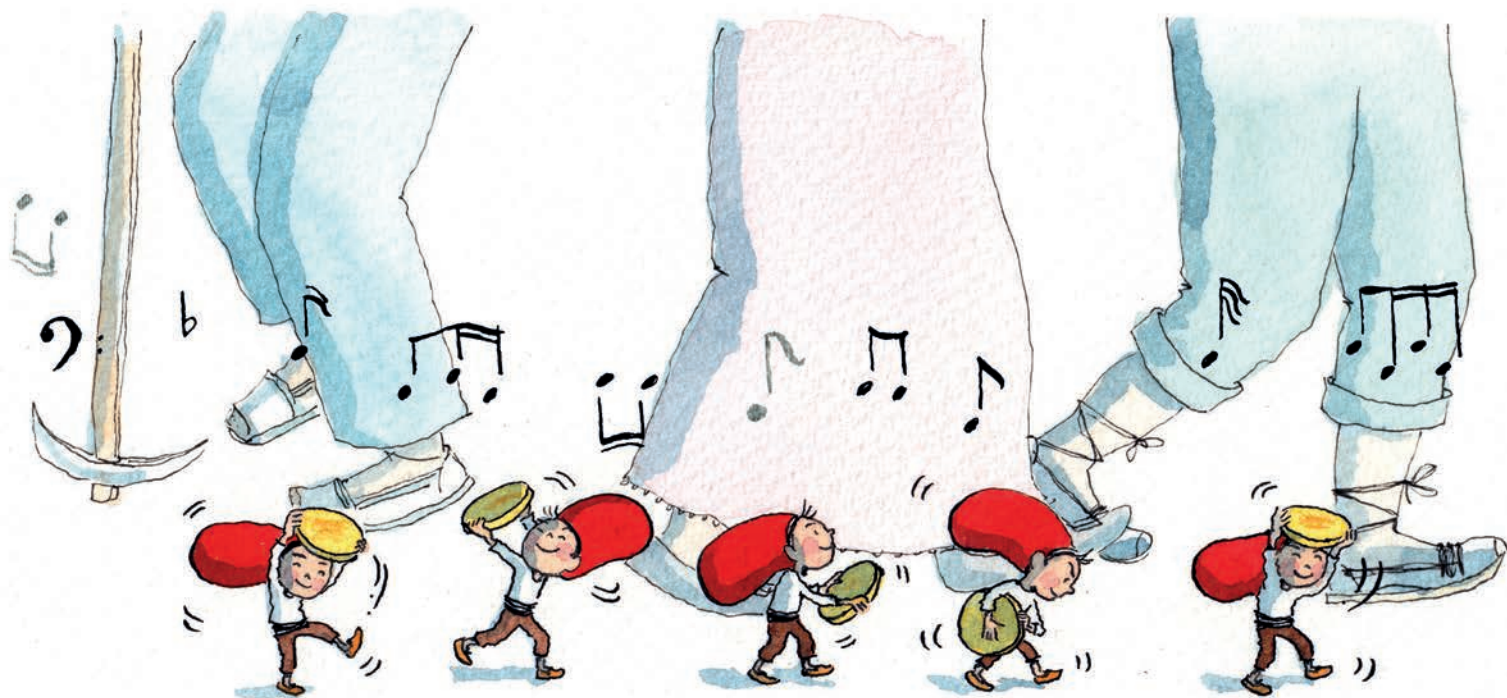
—Patufet, ves
a comprar safrà.

EN PATUFET HI VA
TOT CANTANT.

En Patufet hi va
tot cantant.

—PATIM,
PATAM, PATUM.

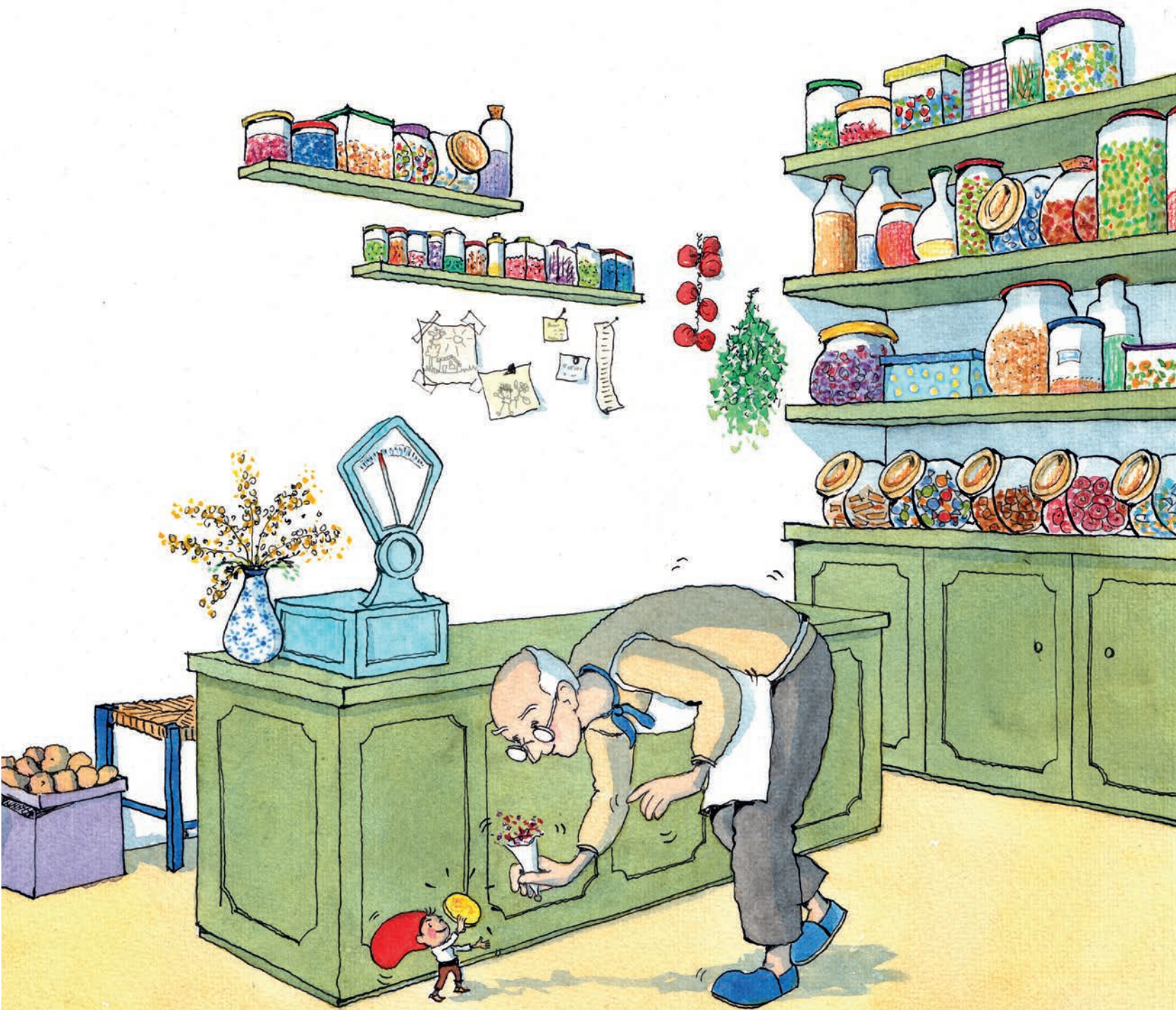
—Patim,
patam, patum.

—UNA MONEDA
DE SAFRÀ, SI US PLAU.

—Una moneda
de safrà, si us plau.

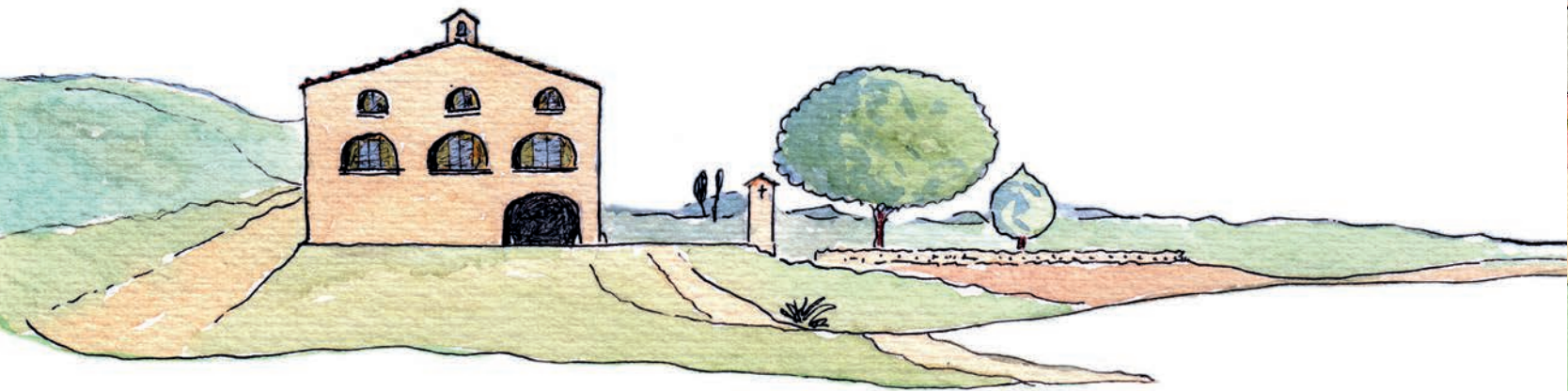
DESPRÉS PORTA
EL DINAR AL PARE.

Després porta
el dinar al pare.

EL CISTELL
PESA MOLT.

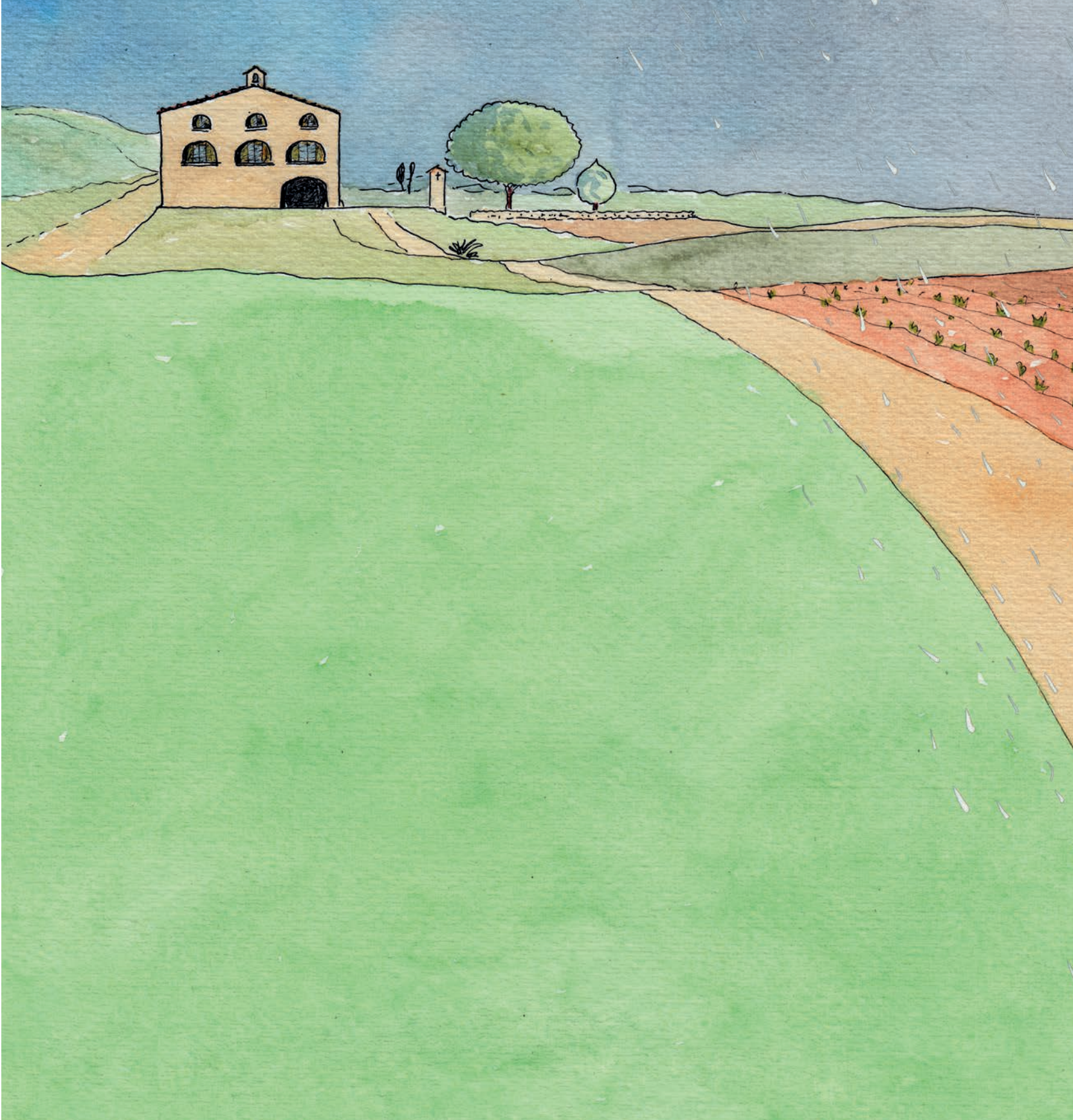
El cistell
pesa molt.

HA COMENÇAT
A PLOURE.

Ha començat
a ploure.

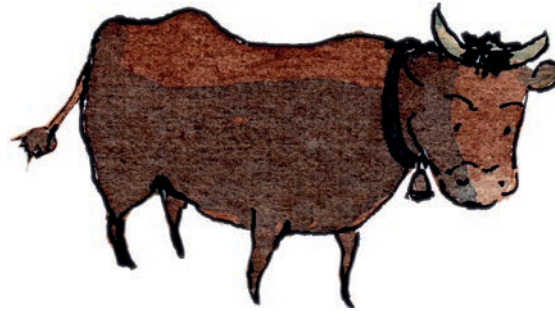
EN PATUFET S'AMAGA
SOTA UNA COL.

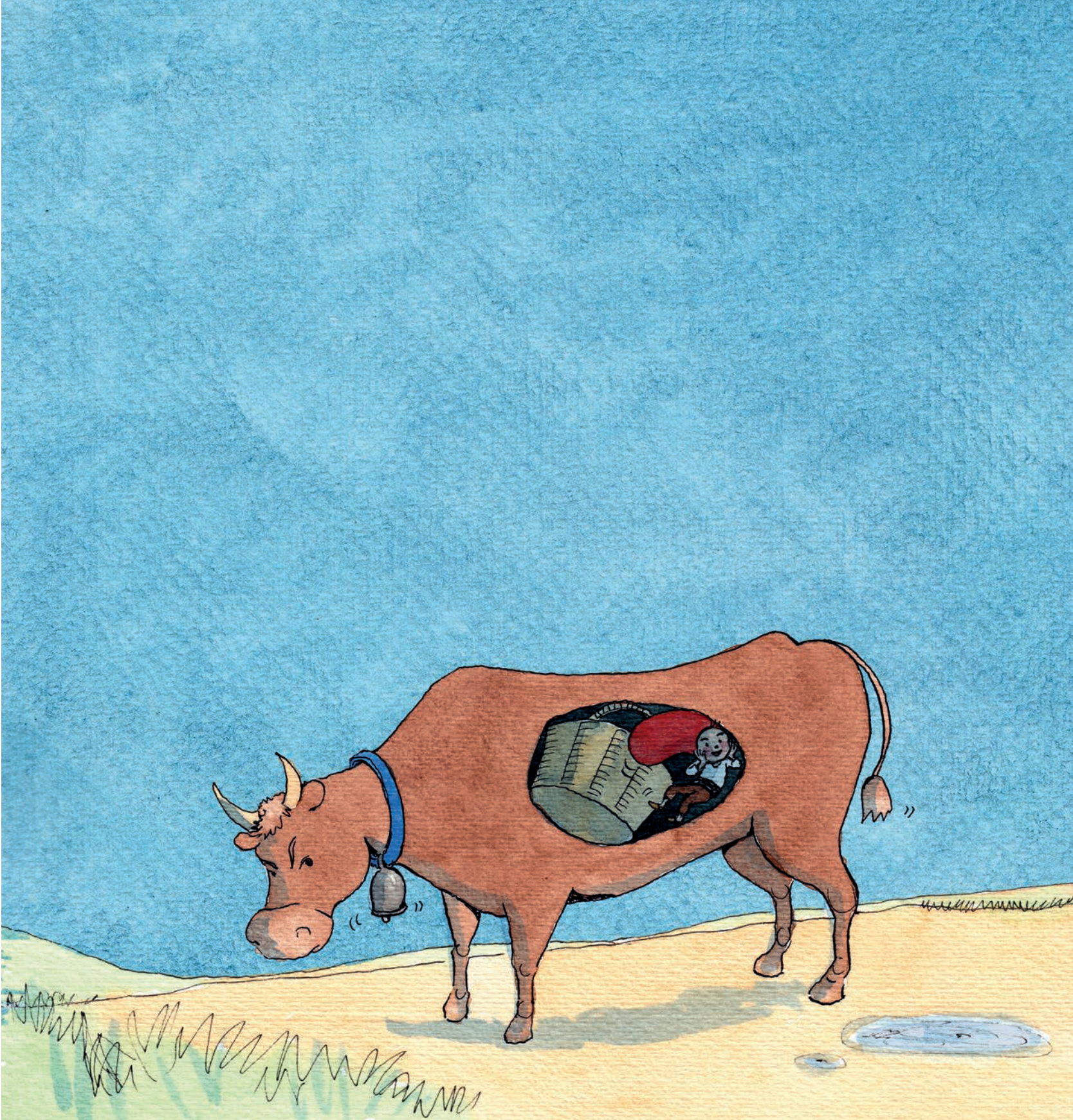
En Patufet s'amaga
sota una col.

I UN BOU
SE'L MENJA.

I un bou
se'l menja.

—PATUFET,
ON ETS?

—Patufet,
on ets?

EL BOU FA UN PET
I EN SURT EN PATUFET!

El bou fa un pet
i en surt en Patufet!

EN PATUFET

Fa molt de temps hi havia un nen tan petit tan petit com un gra de mill. Es deia Patufet. Li agradava molt ajudar els seus pares. Un dia, la seva mare estava cuinant i es va adonar que no tenia safrà per fer el brou.

—Ara mateix vaig a la botiga a comprar safrà! —va dir en Patufet.

Però la seva mare no volia que hi anés. Tenia por que, de tan menut, la gent del carrer no el veiés i el trepitgessin sense voler. En Patufet va plorar i plorar fins que la mare el va deixar anar-hi. Abans de sortir, però, va prometre que aniria cantant pel camí; d'aquesta manera la gent el sentiria i no l'esclafaria.

El nen va fer allò que havia promès, i de casa a la botiga no va parar d'entonar ben fort la seva cançó: *Patim, patam, patum, homes i dones del cap dret, patim, patam, patum, no trepitgeu en Patufet*.

Quan va entrar a la botiga, en Patufet va demanar al botiguer:

—Una moneda de safrà, si us plau! Una moneda de safrà!

El botiguer sentia una veu, però mirava aquí i allà i no veia ningú.

—Qui parla? No et veig!

El botiguer, mira que miraràs, només va veure una moneda a terra que es movia sense parar. La va agafar i va posar un pessiguet de safrà al mateix lloc.

En Patufet va marxar tot content, mentre el botiguer pensava que el safrà se n'anava tot sol, perquè encara no havia vist el nen.

De nou al carrer, en Patufet va cantar ben fort. La gent, en sentir la seva veueta, buscava qui cantava, però només veien un pessiguet de safrà que es movia tot sol.

La seva mare es va posar ben contenta quan va veure el safrà, i aleshores el nen va voler portar el dinar al seu pare.

En Patufet de seguida es va carregar a coll el cistell ple de menjar. Quan la mare va veure la força que tenia, el va deixar fer.

Pel camí, amb el cistell a coll, en Patufet no parava de cantar.

De cop i volta va començar a ploure, i perquè el dinar no es mullés, en Patufet es va refugiar a sota d'una col. Però vet aquí que un bou que passava per allà va veure la col i se la va menjar, amb en Patufet i el cistell.

El pare d'en Patufet, cansat d'esperar el dinar, va anar cap a casa. Quan la mare li va explicar que el nen havia sortit feia estona, tots dos van anar a buscar-lo.

Corrent amunt i avall no paraven de cridar:

—Patufet, on ets? Patufet, on ets?

—A la panxa del bou, que no hi neva ni plou —contestava en Patufet—. Quan el bou farà un pet, sortirà en Patufet!

Però el pare i la mare no el sentien i continuaven cridant:

—Patufet, on ets? Patufet, on ets?

—A la panxa del bou, que no hi neva ni plou —contestava el nen, cada vegada més fort—. Quan el bou farà un pet, sortirà en Patufet!

Al final, el bou va fer un pet i en va sortir en Patufet. I tots tres, ben contents, van tornar cap a casa.